

«ΕΙΔΕΣ ΕΝΑ, ΕΚΑΝΕΣ ΕΝΑ, ΔΙΔΑΞΕ ΕΝΑ», Η ΤΕΛΟΣ; ΕΠΑΝΑΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΟ 2025.

Νικόλαος Γαρμπής¹, Χρήστος Δαμάσκος^{1,2,3}, Σωτήριος Μποταίης⁴, Μηλιάδης-Παναγιώτης Παπανδρούδης⁴, Ελένη Ι. Ευφραιμίδου⁴

1. Εργαστήριο Πειραματικής Χειρουργικής και Χειρουργικής Ερεύνης Ν.Σ. Χρηστέας, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα.
2. Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών, Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών, Αθήνα.
3. Στ' Χειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο Ιασώ, Αθήνα.
4. Α' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική, Ιατρική Σχολή, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Αλεξανδρούπολη.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το ιστορικό μοντέλο «see one, do one, teach one» αποτέλεσε για χρόνια τον ακρογωνιαίο λίθο της χειρουργικής εκπαίδευσης. Όμως, τίθεται το ερώτημα: είναι αυτό αρκετό το 2025; Η πρόοδος της τεχνολογίας, οι αυξημένες απαιτήσεις ασφάλειας και η ανάγκη για αξιολόγηση της επάρκειας αναδεικνύουν την ανάγκη επαναπροσδιορισμού του τρόπου με τον οποίο εκπαιδεύονται οι χειρουργοί.

ΣΚΟΠΟΣ

Η εργασία αυτή εξετάζει κατά πόσο το παραδοσιακό μοντέλο ανταποκρίνεται στις σημερινές απαιτήσεις και παρουσιάζει τις σύγχρονες εκπαιδευτικές μεθόδους που επανασχεδιάζουν τη χειρουργική εκπαίδευση παγκοσμίως, με ιδιαίτερη έμφαση στις χώρες χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Βασισμένη σε πρόσφατη βιβλιογραφία, η εργασία αναλύει τις εφαρμογές τεχνολογίας και προσομοίωσης στη χειρουργική εκπαίδευση, καθώς και τα εμπόδια και τις ευκαιρίες σε διαφορετικά υγειονομικά περιβάλλοντα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η χειρουργική εκπαίδευση πλέον περιλαμβάνει προσομοιωτές (simulation), τηλεπροσομοίωση, εικονική και επαυξημένη πραγματικότητα (VR/AR), χρήση τεχνητής νοημοσύνης, εκπαίδευση μη τεχνικών δεξιοτήτων και εκπαίδευση βάσει ικανοτήτων. Υβριδικά μοντέλα και διεθνείς συνεργασίες συμβάλλουν στη διάδοση αυτών των πρακτικών, ακόμη και επί περιορισμένων πόρων, παρότι υπάρχουν σημαντικά εμπόδια σε επίπεδο υποδομών και εκπαιδευτών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το «see one, do one, teach one» ως μεθοδολογία μοιάζει αναχρονιστικό στην εποχή της προσομοίωσης. Η χειρουργική εκπαίδευση χρειάζεται επανασχεδιασμό με βάση την τεκμηριωμένη πρακτική, την τεχνολογική καινοτομία και την παγκόσμια ισότητα στην πρόσβαση στην εκπαίδευση.